Ontdek wat zich ontvouwt als flarden van mogelijke toekomsten, channeling & je keuzes samenvloeien in de prachtige mix van het leven

Creatie

rozeboek

Space of Light

Hellen Tiethoff

Inhoudsopgave

Hoe weet je of dit boek voor jou bedoeld is?

1 Eerst de kaart, dan de reis

2 Een transmissie vanuit het bewustzijn van de aarde

Deel I: De reis om de belofte in te lossen

3 Ik kom terug

4 Waarom het roze boek 20 jaar nodig had

Deel II: Zo komt informatie bij mij binnen

5 Bekend gezicht, even de zender checken

6 Welke toekomst zit er in die wolk?

7 Dat huis stond toch op de Bürgenberg?

8 Als de toekomst een andere afslag neemt

9 Wat komt er deze week op me af?

Deel III: Wat dit boek van mij vroeg

10 Wanneer ben je nog een hobbyist?

11 De supermarkt accepteert geen aura als betaalmiddel

12 ‘Alles is energie’, is dat echt zo?

13 Wie bedoel ik eigenlijk met ‘ik’?

Deel IV: Wonen, liefhebben en werken

14 Mijn noordster gaf geen routebeschrijving

15 Welk ja zit er achter mijn nee?

16 Wat bleef er over van mijn wensenlijst?

Deel V: Waarom mijn leven als materiaal dient

17 Wat wil ik de rest van mijn leven blijven doen?
18 Wat nam ik mee uit een leven dat allang voorbij was?
19 Ray, zakgeld en juichen in de badkamer
20 Van geldpijn naar geboortehealing
21 Wat gebeurt er met het leven dat ik niet kies?
22 Mag ik even mopperen?

Deel VI: Plaatsen die zich lieten zien

23 Wat als je toekomstbeeld anders uitpakt?
24 Wanneer synchroniciteit geen ja betekent

Deel VII: Groter dan ik

25 De kracht van een moeder die blijft staan
26 Pay It Forward
27 Wat als AI de aarde leert lezen?

Creatie, Harry-Potter-stijl
Epiloog: Wat brengen we samen in beweging?
Dankwoord
Waar je me vindt
Boeken die ik je graag meegeef
Regelmatige spirituele hygiëne

Hoe weet je of dit boek voor jou bedoeld is?

Misschien neem je meer waar dan je tot nu toe bewust meeneemt in je keuzes. Je voelt iets voordat je weet waarom, krijgt een beeld, droom, ingeving of plotseling weten. Voor hetzelfde geld praat je al met je gidsen, je hoger zelf of je ziel. Misschien wil je vooral beter begrijpen hoe jij informatie ontvangt en wat je daarmee kunt doen.

Het Roze Boek gaat over wat er gebeurt wanneer spiritualiteit, vrije wil en het gewone dagelijkse leven elkaar ontmoeten. Werk, geld, relaties, wonen, gezondheid en mogelijke toekomsten lopen hier door elkaar, precies zoals in het echte leven. De vraag is uiteindelijk hoe jij het leven creëert dat werkelijk bij je past, en hoe je dat voor je ogen waar ziet worden. De rode draad daarbij: hoe vind je tevredenheid, vitaliteit en warme menselijke verbindingen, en wat heb je ervoor over om dat leven aan te trekken?

Leg mijn verhalen daarom naast je eigen leven. Wat herken je? Wat voel je hierbij? Wat neem je werkelijk waar? Wat maak je er zelf van? En welke keuze past bij het leven dat jij wilt creëren?

Mijn leven is het voorbeeld. Uiteindelijk onderzoek je wat mijn verhalen in je eigen leven zichtbaar maken.

Pak wat lekkers te drinken erbij, maak het jezelf gemakkelijk.

Ik wens je veel leesplezier

1. Eerst de kaart, dan de reis

Om maar meteen met de deur in huis te vallen: ik geef je eerst drie wegwijzers, daarna volgen de verhalen en alle stappen die ertoe hebben geleid. Hier zijn ze, zodat je je een beeld kunt bouwen van waar de reis langs gaat. In 2001 stond ik op mijn balkon op het Bürgenstock Resort tegenover Luzern, Zwitserland, en zei ik tegen de berg Pilatus: ik kom terug. Bij de heropening van dat resort in 2017 bracht ik de eerste koffie naar de eerste gast. In 2004 beschreef Cees, de alternatieve therapeut van mijn moeder, mij na een van de healings die ik hem geregeld gaf, een pand bij een houten brug zoals in Luzern, met een groot wit logo waarin een krul een naam omvatte. Op Hemelvaartsdag 2024 werkte ik daar voor het eerst. Het stond alleen in Thun, vlak bij de houten brug. En in 2006 liep ik langs een boekenwinkel en zei Barbara, een bevriende violiste uit Zürich: 'Hey, wat cool, je gaat een boek in de top 10 hebben liggen hier bij Orell Füssli. Ik zie het hier liggen, en het heeft een roze kaft.' Nu houd jij dat boek vast.

Dat dit boek roze is, komt dus van Barbara. Dat al mijn boeken een kleur hebben en ik ze ook zo noem, komt door een ex van mij. Ik vroeg hem weleens mij een boek aan te reiken. Hij wist dan niet welk boek ik bedoelde. Als ik hem dan de kleur van het gezochte boek noemde, had hij het meteen gevonden. Sindsdien geef ik al mijn boeken een kleur. Een stukje gemakzucht misschien, maar vooral praktisch. Wanneer je voor een boekenkast staat, is het eerste wat opvalt de kleur. Pas daarna gaat je brein de titels lezen.

Zo laat toekomstige tijd zich soms zien, lang voordat we begrijpen waar we naar kijken. Op welk levenspad brengen mijn beslissingen mij? Wanneer ben ik bereid naar de signalen van mijn lijf te luisteren om anders te kiezen? Wat ontvlamt er in mijn hart als ik iets of iemand tegen het lijf loop en ik voel: dit is voor meer dan alleen nu? Wanneer heb ik door dat alles in het leven zegt: ja, nu zit ik op het juiste pad? Die vragen stel ik bewust in de ik-vorm. Ik schrijf regelmatig vanuit de ik- en de wij-vorm in plaats van de je-vorm, omdat de je-vorm het op afstand houdt en het onderbewuste van de lezers zich bij de ik-vorm directer aangesproken voelt. Met wij bedoel ik ons als collectief van lezers.

Dit boek gaat over navigeren, met vertrouwen op onze voorstellingskracht en met de alertheid om stil te staan wanneer er vanbinnen iets botst of om onze aandacht vraagt. Ik noem dit Spiritual Reality. Zoals in een realityshow volg je mijn leven, met mijn werk, mijn relaties, mijn wensen en de keuzes die ik maak. Je kunt hier ook mijn gesprekken met de gidsen meelezen en volgen wat ik op verschillende bewustzijnslagen waarneem en verwerk. Met wat ik hier beschrijf, werk ik al vele jaren. Mijn spirituele ontwaking vond immers plaats in de zomer van 1999.

Onderweg kan ik je van alles vertellen: over waarnemen, gidsen, toekomstbeelden en over hoe iets zich soms jaren van tevoren aandient. Alleen, zolang we niet weten waar de reis naartoe gaat, blijft het als een stapel losse ansichtkaarten. Ik wil eerst weten waar we naartoe rijden en daarna interesseert mij iedere afslag onderweg. Zit jij ook zo in elkaar? Of om in mijn nerdtaal te praten: ik kan een autorit van 800 km op Google Maps bekijken, de route lezen en onthouden, en er vervolgens in één streep naartoe rijden. Onderweg heb ik dan nog oog voor hoe het zonlicht op de omgeving valt en hoe er vogels in de lucht vliegen, en kan ik kirren van plezier als een fantastisch mooi gewrapte auto mij inhaalt.

Oh, en mag ik je nog op iets wezenlijks wijzen, wat een soort van uitleg is waarom ik schrijf zoals ik schrijf? Als ik het zelf mag zeggen, is het dat ik een bijzonder spannende combinatie in mij draag: ik ben neurodivergent, ik heb een ongebruikelijk ontwikkeld metafysisch waarnemingsvermogen, en als klap op de vuurpijl glijd ik op het moment van schrijven de overgang in. Zonder gekheid vind ik dat de meest fantastische ervaring in mijn persoonlijkheidsontwikkeling. Al die vrouwen die maar klagen over opvliegers: waarom hebben ze mij nooit gewaarschuwd hoe fantastisch de overgang voor een vrouw is, als die samenvalt met het moment waarop alles op één lijn komt om haar zielsdoel in de materie te brengen? Het voelt fantastisch en geeft mijn hart een superblij gevoel.

Het interessante zit voor mij in alles wat er gebeurt tussen zo'n toekomstbeeld en wat er later werkelijk van verschijnt. Welke keuzes maak ik nadat ik iets heb waargenomen? Wanneer luister ik wel en wanneer niet? Wat blijkt jaren later symbolisch te zijn geweest en wat opvallend letterlijk? Welke toekomstmogelijkheid verdwijnt omdat ik ergens anders voor kies, en welke wordt

juist waarschijnlijker doordat ik mijn koers verander? Toekomst waarnemen is één ding. Er vervolgens als mens bewust mee omgaan in het dagelijkse leven is een heel ander verhaal.

Toekomstbeelden waarnemen is nog geen voorspellen

Later in dit boek krijg je een inkijkje in hoe breed en diep mijn waarnemingen zijn, hoe ik van nature gericht ben op toekomstige tijd en hoe ik toekomstbeelden gewoon nuchter herinneringen uit de toekomst noem. Herinneringen gaan bij mij beide richtingen uit: naar het verleden en naar de toekomst. Wellicht helpt dit boek ons onze eigen blik naar de toekomst te verleggen, en vooral ook met veel plezier in plaats van bangmakerij, want dat vind ik grote onzin.

Waar een beursindex in New York op 22 september zal staan, kan ik je alleen niet exact vertellen, en eerlijk gezegd komt dat doordat ik het simpelweg niet interessant vind. Juist het trainen in vooruit waarnemen vind ik wel interessant. Ik vind het leuk om mijn verbeelding en voorstellingskracht aan te spreken, en waar alles stroomt, vervolg ik het verhaal. Wat stroef en moeizaam gaat, leg ik naast mij neer en plaats ik onder het fantaseren.

Fantaseren zet een ander deel van ons bewustzijn in. Dat hoeft niet vaag te zijn: we kunnen superconcreet fantaseren, echter vanuit onze Mind, ons verstand. Gaan we er helemaal in op, dan glijdt het over in onze voorstellingskracht en komt het niet meer uitsluitend uit de Mind.

Onze voorstellingskracht komt voort uit ons hogere bewustzijn en wordt volledig beïnvloed door ons onderbewustzijn. Veel mensen nemen aan dat alles uit het onderbewustzijn komt, zonder het hogere bewustzijn in beschouwing te nemen. De kunst is die invloed te leren herkennen.

Wat we ons daar voorstellen, wordt vaak daadwerkelijk in het astrale gecreëerd en gemanifesteerd. Soms hangt het eenvoudigweg van de X-factor af of het daadwerkelijk in de materie aankomt. Het verschil tussen fantasie en voorstellingskracht merk ik ook aan hoe moeiteloos het gaat. Of iemand fantasierijk is, speelt daarbij een kleine rol. Veel zien we vanuit Spirit en stellen we ons van daaruit voor, en dat gaat moeiteloos. Ook in healings en innerlijke

bewustzijnsreizen is moeiteloosheid een relevant kenmerk. Daaraan meet ik of ik iets vanuit Spirit shift en verwerk of vanuit de Mind. Van de Mind blijf ik daar liever af, omdat het mijn stijl en mijn taak niet is.

Wat mij interesseert, is hoe toekomstmogelijkheden zich laten zien, welke onderdelen later herkenbaar terugkomen, waar mijn interpretatie klopt of juist niet klopt en hoe mijn eigen keuzes mede bepalen welke mogelijkheid uiteindelijk werkelijkheid wordt. Mijn verlangens geven mij daarbij een richting. Een eigen huis, de opbouw van mijn bedrijf, de verkoop van mijn boeken, een man die bij mij en mijn leven past. Ik laat mijn verlangen de weg wijzen en ben bereid de balans te vinden die voor mij klopt.

In dit boek schrijf ik regelmatig een gesprek met mijn gidsen op. Wat ik niet opschrijf, omdat ik op dat moment bijvoorbeeld aan de wandel ben, zijn de grapjes die ik met ze maak over iets wat ik tegelijkertijd bloedserieus verwacht: een bezorgservice met 'levering tot aan de voordeur' van wat menigeen het universum of God noemt. Ik noem dat gewoon mijn jongens. Hoe die bezorgservice sinds ik aan de Thunersee woon alleen maar opvallender werd, daar gaan we in hoofdstuk 24 dieper op in. Eén voorbeeld geef ik je nu al. Jaren geleden wilde ik een Volvo verkopen. Het was een donkerblauwe klassieke S80 met een beige interieur en heel veel beenruimte op de achterbank, wat voor mij behoorlijk relevant is. Daarbij maakte de motor een heel mooi geluid, anders dan de elektrische auto's tegenwoordig, als een gezang in harmonie met mij. Mijn toenmalige partner wilde niet wachten omdat hij een leaseauto wilde regelen, terwijl mijn gidsen hem vroegen nog een paar dagen te wachten met de verkoop. Niet lang daarna stond er een vrachtwagenchauffeur op ons erf. Hij kwam iets voor de boer leveren, zag mijn Volvo staan en vertelde dat hij precies zo'n auto al heel lang zocht. Ik belde mijn partner blij op om te zeggen dat ik de auto gewoon voor mijn gewenste prijs kon verkopen. Helaas. Hij had hem inmiddels al aan de garage van de leaseauto toegezegd voor ongeveer een derde van het bedrag dat die vrachtwagenchauffeur ervoor wilde betalen.

De mogelijkheid stond letterlijk op het erf. De koper was er, de prijs was er en mijn vraag leek bijna komisch concreet beantwoord. Alleen was er in de fysieke werkelijkheid ondertussen door iemand anders al een keuze gemaakt. 'Levering

tot aan de voordeur' betekent dus niet dat we achterover kunnen gaan liggen en het universum voortaan de administratie doet. Een mogelijkheid kan zich aanbieden en toch weer verdwijnen. We blijven allemaal handelen, beslissen, toezeggingen doen, van gedachten veranderen of simpelweg drie uur te vroeg een auto aan een garage verkopen. Toekomstmogelijkheden, synchroniciteit en vrije wil en vrije keuze staan daarom in dit boek voortdurend naast elkaar.

Creatie die uiteindelijk wél materie wil worden, moet echter ook in franken, euro's, vierkante meters, werk en concrete keuzes durven landen. Ik kan veel waarnemen, maar uiteindelijk moet iemand toch een contract lezen, cijfers invoeren en beslissen wat er volgende week maandag werkelijk gebeurt.

Er zijn momenten geweest waarop ik niet luisterde naar wat mijn gidsen mij vertelden. Dat is iets anders dan slecht begeleid zijn. Soms heeft dat verschil mij behoorlijk wat gekost. Juist die momenten vind ik wellicht niet altijd even leuk; ze zijn daarentegen heel leerzaam, omdat ze laten zien hoe toekomstinformatie en vrije wil en vrije keuze naast elkaar bestaan. Een toekomstbeeld is voor mij informatie, een mogelijkheid, soms een waarschuwing, soms een richtingaanwijzer en soms simpelweg iets waarvan ik pas jaren later begrijp waarom ik het zag.

Dezelfde levensles, een ander pad

Voor ik je verder meeneem, wil ik uitleggen wat ik bedoel met een Hogere Bestemming van Levenspaden. Een levensles kan via verschillende levenspaden worden geleerd en geïntegreerd. Ik spreek daarbij over een lager pad van bestemming en een hoger pad van bestemming. In het Engels zijn dat Lower Path of Destiny en Higher Path of Destiny. Ik schrijf er soms woorden in de Engelse taal bij, omdat die woorden een andere trilling dragen dan de vertaling in jouw taal. Zo, nu dat duidelijk is, terug naar het onderwerp: Met lager en hoger bedoel ik trillingsfrequentie, zoals ik die energetisch waarneem, en geen moreel oordeel. Schaamte, schuldgevoel, angst en verdriet hebben een andere frequentie dan liefde, vreugde en vertrouwen. De levensles zelf hoeft niet te veranderen. De staat van waaruit je haar ontmoet en de route waarlangs zij zich ontvouwt kunnen volledig anders zijn.

Ik gebruikte daar vroeger een heel eenvoudig voorbeeld voor. Stel dat je levensles is dat je hulp van anderen mag leren ontvangen. Op een lager pad van bestemming kun je een ongeluk krijgen, maanden in het ziekenhuis liggen, verzorgd moeten worden en daarna revalideren. Tijdens dat proces ontdek je noodgedwongen dat je niet alles alleen kunt doen en dat je hulp moet aannemen. Op een hoger pad van bestemming kan exact dezelfde levensles zich totaal anders aanbieden. Je hebt een all-inclusive vakantie geboekt, ligt ontspannen in een hangmat, met een zelfhulpboek in je handen en ontdekt dat je niet voor iedere koffie of cocktail zelf overeind hoeft te komen. Er loopt een kelner rond; je mag hem gewoon vragen iets voor je mee te brengen. Ook daar leer je ontvangen. De levensles is dezelfde, maar het pad waarop je haar leert en de frequenties die tijdens die ervaring worden aangesproken verschillen behoorlijk. En onthoud voor later in dit boek even dat voorbeeld van die hangmat en de cocktail. Mijn spirituele support team (SST), voor het gemak mijn gidsen, heeft een uitstekend geheugen.

Dat is ook waarom een verschuiving naar een Hogere Bestemming van Levenspaden binnen mijn werk een helende beweging door het eigen bewustzijn is. Verdriet, angst, schaamte en schuldgevoel mogen daarbij gewoon bestaan. De beweging die door veel hoofdstukken van dit boek heen loopt, begint ermee dat we eerst een hogere frequentie beschikbaar maken. Liefde, vreugde, vertrouwen, gratie en andere hogere frequenties worden bewust geactiveerd, zodat wat nog pijn doet vanuit een andere staat kan worden gezien, gevoeld en verwerkt. We brengen dus niet méér verdriet naar verdriet of méér schaamte naar een mens die al overmand is met giftige schaamte. We veranderen eerst de staat van waaruit we ermee omgaan. Dat is wezenlijk in onze creatieprocessen.

Want stel je voor hoe ik eraan toe ben als ik 24 uur zonder slaap ben, weinig gegeten heb, zwaar geïrriteerd ben en dan een belangrijke beslissing neem. Komt daar vanzelf mijn meest briljante levenskeuze uit voort? Dat lijkt mij heel sterk. Tuurlijk is dit heel kort door de bocht. Maar je snapt het idee nu toch? Dan vraag ik je nu om er iets te drinken bij te pakken als je dat nog niet hebt. We hebben nog een heel boek voor ons. Met mijn horeca-achtergrond vind ik het belangrijk dat jij jezelf van je eigen eten en drinken voorziet.

En, waar koos je voor? Heb je een koffie, thee of mojito voor jezelf gemaakt? Hoe dan ook, mag ik je vragen hier nu ook eens bij je eigen leven stil te staan, met deze vraag aan jezelf: ‘Welke levensles keert bij mij regelmatig terug, en reageer ik daar vandaag anders op dan een paar jaar geleden?’ Een tip, zo doe ik het zelf: ik vraag mijn hoger zelf met een heldere intentie mij te laten zien hoe ik binnen die levensles al ben veranderd, en wat een volgende stap binnen een Hogere Bestemming van Levenspaden voor mij zou kunnen zijn.

De kwantumsprong

Al jaren merk ik in gesprekken met gasten, cliënten en lezers hetzelfde patroon op. Dingen die vroeger vanzelfsprekend waren en prima functioneerden, worden op een gegeven moment als beperkend ervaren, omdat onze mogelijkheden zich verder hebben ontwikkeld. Vroeger hadden we een telefoon voor één functie: bellen. Nu is bellen bij een mobiele telefoon nog maar een bijfunctie. Zo verandert ook wat wij als normaal, voldoende of mogelijk ervaren in ons eigen leven.

In 1999 kreeg ik van de engelen te horen: ‘Het is Shyna’s taak de mensheid door de kwantumsprong heen te begeleiden.’ Sey-na is mijn ziel; zij draagt de vibratie van de naam Shyna. Inmiddels gonst de term kwantumsprong al jaren over het internet. Vroeger heette iets een grote stap, nu heet het een kwantumstap, omdat dat lekker klinkt en intelligent overkomt. Zo verliest het begrip zijn betekenis, zegt mijn mentor Joseph Holzer.

Hij studeerde af aan het Rensselaer Polytechnic Institute in de staat New York en werd later directeur van een technische divisie bij een energiebedrijf dat ook een kerncentrale bezat. Daarnaast werkt en doceert hij al ongeveer 40 jaar binnen het metafysische veld. Hij richtte de mysterieschool Spiritual Arts Academy op, waar ik jarenlang ben opgeleid.

Een kwantumsprong is een overgang van de ene toestand naar de andere, in één keer. Daarin ligt een essentieel deel van mijn opdracht: mensen handvatten geven wanneer wat tot dan toe normaal en werkbaar was ineens beperkend wordt en er andere mogelijkheden zichtbaar worden. ‘To guide mankind through the quantum

leap' betekent voor mij dat we bewust leren omgaan met wat er tijdens zo'n overgang verandert. In hoofdstuk 12 gaan we hier dieper op in.

Het Roze Boek komt voort uit een opdracht die al sinds 1999 deel uitmaakt van mijn zielsweg. Een deel van mijn zielsdoel is een hoger niveau van informatie en begrip bij het grote publiek brengen. Bij dit werk hoort ook dat ik bewust in mezelf kijk. Als ik mijn verlangens volg, stuit ik op angsten en onopgeloste pijn in diepe lagen van mijn bewustzijn. Ik ga door die lagen heen en neem je tijdens het schrijven mee. Je leest de vragen van mijn gidsen, mijn antwoorden en wat ik daarbij waarneem en verander. Via Ho'oponopono heb ik geleerd dat het werk in mijn eigen microkosmos ook in het grotere veld doorwerkt.

Ik schrijf zoals ik waarneem, jij leest zoals jij waarneemt

Als ik schrijf, zit er geen cliënt fysiek tegenover mij die mijn volledige aandacht nodig heeft, en hoef ik geen gast zijn bestelde eten en drinken te brengen. Jij kunt het boek dichtdoen, een alinea opnieuw lezen, mij tegenspreken, met je ogen rollen, een stuk overslaan of morgen verdergaan. Hierdoor kan ik dichter bij mijn eigen denkstem blijven. En laat ik het maar meteen zeggen: ik ben geen heilig boontje. Ik kan direct zijn, ik kan vloeken als een bouwvakker, en ik kan behoorlijk uit mijn slof schieten wanneer iets voor de zoveelste keer fout gaat terwijl ik dacht dat ik inmiddels glashelder was geweest. Voor mij betekent dat niet automatisch dat ik de persoon tegenover mij een slecht mens vind. Ik kan woedend zijn over gedrag, een fout of een situatie zonder daar meteen een oordeel over iemands hele karakter aan vast te hangen.

Ik schrijf niet alleen voor lezers die zich al helemaal thuis voelen in de gebruikelijke spirituele wereld. Ik wil de ondernemer bereiken die gewoon wil begrijpen hoe iets werkt, de scepticus die nieuwsgierig genoeg is om het te testen, de neurodivergente lezer die opgelucht is wanneer iemand eindelijk zegt wat hij bedoelt en de vrouw die van alles waarneemt maar zichzelf nooit spiritueel zou noemen. En ja, ook de gozer die bij een boek vol uitsluitend zachte, verheven taal waarschijnlijk na een paar pagina's denkt: laat maar zitten. Ik gebruik het woord gozer trouwens vaak positief. Een leuke gozer, een aardige gozer, een bijzonder begaafde gozer. Mijn gidsen kunnen ook gozers zijn. Als jij bij dat woord

een totaal andere gevoelswaarde hebt, weet je vanaf nu in ieder geval hoe ik het bedoel wanneer je het hier leest.

Wat ik tijdens het schrijven van dit boek bovendien inzag, is hoe mijn gidsen mij nieuwe manieren van waarnemen leren zonder daar eerst een les van te maken. Ze stellen mij vragen: 'Zie je een paar sporen voor je? Welke trekt je aandacht? Wat gebeurt er wanneer je naar die wolk kijkt? Kun je voelen waar deze tijdslijn naartoe beweegt?' Ik antwoord, kijk opnieuw en probeer uit wat ze mij vragen. Voor ik het zelf helemaal doorheb, werk ik met een manier van kijken die ik nergens anders heb geleerd. Zo interviewt en traint mijn gidsengroep mij tegelijkertijd. Sporen, wolken, tijdslijnen en andere beelden verschijnen tijdens het gesprek en krijgen betekenis doordat mijn gidsen blijven doorvragen. Je zult dat verderop steeds opnieuw tegenkomen. In dit boek lees je naast mijn conclusies ook die gesprekken zelf, omdat mijn conclusies anders uit de lucht gegrepen zouden zijn.

Hoe een leeservaring mijn kijk op lezen veranderde

Begin jaren 2000 las ik de boeken van Michael J. Roads. Bij zijn metafysische verhalen had ik vrij vlot de instelling 'Oh, wat hij kan, kan ik ook.' Ik las zijn verhalen, liet het lezen dan rusten en ging in mezelf op reis naar mijn eigen momenten.

Het verhaal dat mij het meest raakte, was het hoofdstuk waarin Michael door zijn gids wordt meegenomen naar een busongeluk. De mensen die bij dat ongeluk om het leven zijn gekomen, worden voor hun eigen gevoel naar het ziekenhuis gebracht. Mijn zus was op dat moment al 9 jaar overleden. Ik had iets van 'Hé, gezellig, ik ga even bij mijn zus op bezoek na haar overlijden.'

Instant bevind ik me in een ziekenhuis. Ik zie mijn zus liggen op een zaal met 6 bedden, waarvan er een paar leeg zijn. Ze herkent mij en ik loop naar haar toe. Terwijl ik om me heen kijk, zie ik dat onze oma, die in 1984 is overleden, in een verpleegstersuniform bij ons op de zaal rondloopt.

Annemiek is opgelucht dat ik er ben. Ze kijkt mij aan en vrij vlot vraagt ze naar onze moeder. 'Hellen, wanneer komt mama nou?' Ik kijk haar aan en weet dat ik

haar vraag niet kan ontwijken en de verantwoordelijkheid moet nemen. Ik zeg zacht tegen haar ‘Maar Annemiek, mama kan helemaal niet komen.’ De lichte verwarring is in haar ogen te lezen. ‘Je bent overleden’, zeg ik zachtjes. Als ze dat wil ontkennen, vraag ik haar ‘Vind je het dan niet opvallend dat oma je verpleegkundige is?’ Ze kijkt naar oma, en ik voel dat oma het van mij overneemt en mij uit de scène laat verdwijnen.

Daar zit ik dan, met het boek van Michael Roads in mijn handen. Ik besef dat ik degene ben die mijn eigen zus heeft verteld dat ze overleden is, terwijl er voor mij in de lineaire tijd al 9 jaar sinds haar overlijden zijn verstreken. Dit is ook hoe ik jou vraag de verhalen in mijn boeken te lezen. Je mag je echt laten afleiden door je eigen innerlijke leven.

Voor dit boek raad ik je een eigen schrift aan. Kies het met zorg uit, een schrift waar je waarde aan hecht, en gebruik het alleen voor dit boek en alles wat eruit voortkomt.

Je kunt Het Roze Boek als Spiritual Reality lezen en volgen wat ik beleef, wat ik waarneem, waar ik iets verkeerd interpreteer, waar ik niet luister en wat er gebeurt als iets jaren later ineens in de fysieke werkelijkheid opduikt. Ieder leest door zijn eigen gekleurde bril. Tijdens het lezen kan er ook iets anders gebeuren. Je leest dezelfde alinea vier keer en nog steeds landt hij niet, of je aandacht blijft afdwalen. Dat gebeurt mij ook en ik hoor het van andere lezers. Trek dan niet meteen de conclusie dat je concentratie tekortschiet. Er kan een interventie plaatsvinden vanuit andere lagen van je eigen bewustzijn, je onbewuste zelf, je hoger zelf of je gidsenteam. Een stuk tekst kan je aandacht van de pagina wegtrekken naar iets in jezelf dat op dat moment gezien wil worden. Leg het boek dan even neer en schrijf op wat er opkomt, met deze vragen aan jezelf: ‘Welke gedachte, herinnering, vraag, emotie, beeld of associatie verschijnt er bij mij? Welke geluiden hoor ik? Welke beelden komen er in mij bovendrijven? Zit er ook een geur aan verbonden? Een gevoel of sensatie van kilte of warmte? Wat wil mijn onbewuste zelf of mijn hoger zelf mij laten zien?’ Misschien hoef je die alinea op dat moment helemaal niet beter te begrijpen. Het boek loopt niet weg, wat er bij je opkomt soms wel.

Tot zover de kaart. In het volgende hoofdstuk stap je rechtstreeks een ervaring in en kijk je mee terwijl die zich bij mij ontvouwt. Neem er de tijd en de aandacht voor. Lees je alleen tot het einde van dat hoofdstuk, dan is de aankoop van dit boek metafysisch gezien al de moeite waard. Kijk even of je nu genoeg tijd hebt om dit komende hoofdstuk te lezen en te ervaren, of dat je het uitstelt tot vlak voor het slapengaan of opstaan. Dat mag je zelf bepalen. Mij rest maar één vraag: mag ik je meenemen op reis?

Einde van het leesfragment.

Hoofdstuk 2, Een transmissie vanuit het bewustzijn van de aarde, en alles daarna lees je in het Roze Boek.

Het hele boek vind je op hellentiethoff.ch/bucher

Tales & Temptations

Denk je tijdens het lezen: ‘Hellen, hierover moeten we praten’, kom dan naar Tales & Temptations. Twaalf dagen vol verhalen, ontdekkingen en bijzondere vondsten, met zeven live Zooms. Met dit leesfragment ben je bij de eerste Zoom van elke reeks gratis welkom. Alle zeven Zooms beleef je met een VIP-ticket voor CHF 27.

Alle data vind je op hellentiethoff.ch/tales-temptations-nl

© 2026 Hellen Tiethoff · Space of Light